

[Tinning]

imellem må vi gå ind og støtte, hvad enten det så er et filmapparat, eller hvad dølen det er.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Der skal tales pænt.

Tinning (VS):

Tale pænt. Jeg sagde »hvad dølen«. Det er vel pænt nok til, at man må sige det her.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg må bede hr. Tinning ikke at bruge kraftudtryk fra folketingets talerstol.

Tinning (VS):

Det må jeg søreme sige. Det, som var mit synspunkt, er stadig væk, at der ikke er sammenhæng, når kulturministeren både siger, at kommunerne godt kan klare det, og derfor holder vi os væk, og så samtidig erkender: jeg ved godt, det er meget begrænset, og at der selvfølgelig må ydes opmuntringsstøtte, for en gang imellem kan kommunerne alligevel ikke. Og det er lige præcis dér, vi griber ind og siger, at dér, hvor der er initiativer i gang, bør der ydes en statsstøtte til disse grupper. Men jeg synes ikke, vi skal forlænge debatten. Jeg tror ikke, vi overhovedet bevæger os ud over de standpunkter, vi har, men jeg synes, denne mangel på sammenhæng var vigtig at få frem.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Nej, det er muligt, det ikke bevæger nogen standpunkter, men lad mig give den faktiske oplysning, at kulturministeriet på sit budget har en konto, der hedder Andet kulturformidlende arbejde. Der er afsat ca. 1,5 mill. kr., som bliver givet til bevægelser, til grupper, til foreninger, til arrangementer rundt omkring til anskaffelser, til forskellige foretælselser og herunder altså også til medborgerbevægelser eller medborgerhusbevægelser, der af og til får en skilling. Det løber så op til disse 300.000-400.000 kr. pr. år, og det synes jeg altså stadig væk ikke har noget med dette forslag at gøre.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforlag nr. B 96:

Forslag til folketingsbeslutning om en udviklet produktion og distribution af video og støtte til nye forskningsinitiativer på området.

Af Gade (SF) m.fl.

(Fremsat 27/3 84).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Også dette forslag fra SF minder til forveksling om et forslag, vi behandlede for et års tid siden, og jeg må igen på regeringens vegne afvise forslaget, faktisk igen med nogenlunde den samme begrundelse som sidst. Der er allerede i filmloven i dag mulighed for at tilgodese en hel del af det, som SF foreslår, og det mener jeg altså fortsat må være muligt. Jeg mener også, det er en vigtig opgave, og det tror jeg også jeg tidligere har givet udtryk for.

Jeg synes ikke mindst, at udviklingen på børnevideoområdet er væsentlig, og her er der i hvert fald sket det siden sidste gang, vi behandlede spørgsmålet i folketinget, at kulturministeriet i samarbejde med videobranchen har iværksat et halvårsforsøg om børn og video. Det kører i øjeblikket, og jeg går ud fra, at kulturudvalget er orienteret om det. Denne kampagne kører naturligvis på devisen, at det ikke er forbud, men vejledning, man ønsker at fremme. Den kører på en mærkning af film, således at man bedre kan vejlede forældrene om, hvad børnene med fordel kan låne, og hvad man skal hol-

[Ministeren for kulturelle anliggender]

de sig fra. Det giver nogle gode vejledninger, nogle gode råd til forældrene om, at man bør se disse film med børnene og tale med børnene om dem, og der bliver lagt nogle særlige lister rundt på videodistributionsstederne, hvor man specielt anbefaler visse film til bestemte aldersgrupper af børn.

Jeg kan naturligvis ikke udtale mig om, hvordan denne kampagne kommer til at virke, men det er mit indtryk, at videoproduktionen er blevet betydelig mere alsidig, herunder altså at også kvaliteten er blevet hævet betydeligt, som tiden er gået – det var også hårdt tiltrængt, det vil jeg gerne understrege – og dette i forbindelse med kampagnen gør, at jeg ikke finder, man skal gå ind på SFs forslag.

Men jeg vil stadig væk understrege, at det inden for den gældende filmlov er muligt at iværksætte en hel del af disse ting, og deri ligger også, at jeg naturligvis må forbeholde mig, at det sker inden for den økonomiske ramme, som man fik skabt med filmloven, men den var nu heller ikke helt ringe.

Jeg må altså på regeringens vegne afvise forslaget i den foreliggende form.

Jimmy Stahr (S):

Jeg er da glad for, at kulturministeren her år efter år kan blive ved med at se, at der sker noget, og at der kommer et mere nuanceret udbud. Jeg kan huske, at kulturministeren udtalte ved sidste forhandling, at hun kunne spore et mere nuanceret udbud, hvorefter hun sagde: og gud ske lov for det. Det er da udmærket, hvis man mener, at højere magter kan tage sig af området, for det ser ikke ud til, at ministeren rigtig har noget bud på det. Men jeg tror desværre ikke, at kulturministeren har ret i, at der er ved at ske noget på dette område. Jeg tror, det kører på jækla vis, som man vist siger på svensk, og det er ikke særlig godt.

Vi vil gerne fra socialdemokratiets side ligesom sidste år udtrykke en positiv holdning til SFs forslag. Vi kan ikke præcist sige, at det er sådan, det skal laves. Det er meget muligt, at det skal over filmloven, men der er jo i hvert fald ikke noget i vejen for, at vi behandler det i udvalget. Jeg mener ligesom SF, at det er det kommercielle marked, der stort set alene har fået lov til at styre videoproduktion og -distribution herhjemme, og at

det ville være gavnligt med et betydelig større offentligt engagement i den sag, f.eks. i forbindelse med folkebibliotekerne, som man jo også på andre måder er ved at sulte i øjeblikket.

Socialdemokratiet er selvfølgelig også enig med SF i, at forskningen på området er meget vigtig. Vi har selv i vores beslutningsforslag om bekæmpelse af vold udtrykt ønske om en øget forskning inden for emnet børn, film og video. SF vil et skridt videre, men vi kan da godt følges et stykke ad vejen.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg vil bare sige til hr. Jimmy Stahr, at jeg ikke synes, det er helt fair, når hr. Jimmy Stahr flot slår ud med hånden og siger, at ministeren jo ikke gør noget ved det. Jeg har udtrykkeligt brugt min taletid på at understrege, at vi siden sidst har iværksat en vejledningskampagne, som er støttet af kulturministeriet, og som sker i samarbejde med videobranchen. Nu har jeg aldrig tvivlet på, at hr. Jimmy Stahr har næsten overmenneskelige evner og ved bedre end mange andre, men jeg vil dog stadig væk mene, at der i dette beskedne forslag, som er udarbejdet af arbejdsgruppen om børn og kultur, der sorterer under kulturministeriet, godt kunne ligge nogle tanker, og dem vil jeg i hvert fald gerne orientere kulturudvalget om. Hvis kulturudvalget ikke har modtaget dette materiale, er hr. Jimmy Stahr naturligvis undskyldt – som sædvanlig – og jeg vil så meget gerne have lov at oversende det til udvalget.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Jeg har læst om kulturministerens glimrende indsats på området med børn og video, nemlig mærkning af nogle videokassetter og udfærdigelse af spørgesedler. Om jeg har læst det i aviserne, hvor ministeren jo altid sørger for at få det omtalt, eller jeg har gjort det i kulturudvalget, skal jeg ikke kunne sige, men et af stederne har jeg set det, og det vil jeg gerne rose kulturministeren for.

Per Stig Møller (KF):

SFs beslutningsforslag er en barberet genfremsættelse af forslaget til oprettelse af en

[Per Stig Møller]

videofond fra i fjor. Barberingen har bare ikke gjort det lettere at lade det gå glat igenem. Det forekommer noget uklart, ligesom nogle ting efter min mening er blevet vendt på hovedet. Folketinget kan her vælge mellem at ændre filmloven eller skabe en selvstændig videolov.

Hvad filmloven angår, er der intet til hinder for, at den allerede i dag kan støtte videogrammer, som skønnes nødvendige og kvalitative, hvorved den ønskede alsidighed imødekommes.

Der kan være mange gode grunde til, at film af større lødighed tilbydes, fordi der vitterlig er en stor underlødighed på markedet og det må siges at være et problem med alle disse volds- og pornofilm, som uden videre distribueres til børn og yngre personer. Markedet er, som forslagsstillerne selv skriver, allerede blevet sort eller gråt, og det kommer man næppe til livs bare ved at sørge for, at der også findes noget andet. Men man kommer det i hvert fald heller ikke til livs, hvis der ikke er noget bedre, og derfor har vi været glade for kulturministerens initiativ med hensyn til oplysningsvirksomhed.

At de bedre produkter er på vej, er der meget der tyder på, og hvis det er tilfældet, synes jeg nok, at folkettinget skal vogte sig en del for at sætte store, offentlige kulturinvasioner i gang, bare fordi man er bekymret for folks dårlige smag. Udviklingen på området er i en sådan bevægelse, at man måske skal holde lidt igen på sin bekymring for andre.

Man bekymrede sig faktisk også, dengang bogen kom, siden da avisen kom, da ugebladet, da tegneserien, da radioen og da fjernsynet kom frem. Man har altid bekymret sig. Og i nogle lande har man bekymret sig så meget, at intet af det nævnte kan skabes uden statens velsignelse og indblanding.

Når man vil afhjælpe ved at tilsige staten at sørge for, at der forefindes andre produktioner, må man først spørge, hvem der helt konkret skal sørge for det. Jeg skal her minde hr. Jimmy Stahr om nogle ord af formanden for det socialdemokratiske kulturudvalg, Ole Hyltoft i »Video eller Videoti«, side 12, udgivet af Danmarks Skolebiblioteksforening 1982. Her siger Ole Hyltoft:

»Monopolet er en fare for kunstnerens frihed. Monopolet kan være kommercielt, men det kan også være statsligt, og det er lige så slemt. Videoproduktion er kunst, in-

spirationsarbejde, ikke et regnskabskontor. Jeg er enig med denne kunstner og finder ikke, at man uden videre kan sætte kommercielt baseret kunst op mod statsligt baseret kunst som kulturløshed kontra kultur.«

Det er rimeligt, at forslagsstillerne vil have dansk filmproduktion gjort tilgængelig på hjemmemarkedet sammen med Danmarks Radios produktioner og statens filmcentrals. Det er bare ikke rimeligt at sætte en 3-årig forsøgsperiode i gang baseret på DRs produktioner, førend man har løst de ophavsretlige problemer. Så kommer der jo faktisk ikke ret meget ind i forsøget.

Det er også rimeligt at satse på bibliotekerne som distributionskanaler for offentligt procurerede programmer, fordi den form for video er kommunikation, som må kunne falde inden for bibliotekslovens rammer, men det er faktisk ikke ordentligt belyst, hvorledes bibliotekerne skal optage dette nye. Derfor vil en forsøgsperiode næppe heller være relevant, førend også dette er blevet bragt på plads.

Endelig er der naturligvis brug for forskning på området, men der findes allerede megen forskning på området, og der findes filminstitutter; de må have sovet meget slemt i timen, hvis de ikke har opdaget dette område.

Heller ikke her føler jeg, at folkettinget skal mase frem, når man ved, at der er institutter til at foretage denne forskning. Hvis ikke der forskes ordentligt i børn og video, skal det naturligvis finde sted, men mon ikke filminstitutterne på universiteterne kan klare det?

Forslagsstillernes ønske om at sætte statskroner ind på dette område forekommer mig således enten overflødigt, fordi de allerede findes i de eksisterende systemer og institutioner, eller forhastet, fordi der foreløbig kan siges at være andre mere hungrende kulturområder. Lad os hellere plante benene på jorden og få løst ophavsrets- og biblioteksproblemerne og holde øje med området, ligesom vi jo holder øje med de øvrige kulturområder. Når tidens fylde er inde, kan vi se, om der skal overføres penge til dette, men det forekommer unægtelig ikke at være øjeblikket.

Derfor skal jeg på det konservative folkepartis vegne indstille forslaget til forkastelse.

Hanne Severinsen (V):

Da mit partis ordfører i denne sag, hr. Sander, er forhindret i at være til stede, vil jeg knytte nogle ganske korte bemærkninger til forslaget, som jo også har været drøftet før.

Jeg kan henvise til tidligere ordførertale og tilføje, at vi i venstre stadig væk mener, at forslaget er overflødigt. På nuværende tidspunkt har vi mange andre initiativer, som er langt mere relevante, og jeg vil i den forbindelse gerne takke kulturministeren for hendes initiativ med hensyn til oplysningsvirksomhed over for forældrene, sådan at de ved, hvad det er for nogle videobånd, der er på markedet. Det er rigtigt, at der er meget dårligt på markedet, men det er også rigtigt, at man har manglende viden om, hvad det egentlig er, man sætter i apparatet, og derfor tror jeg meget mere på betydningen af, at man sætter et sådant oplysningsarbejde i gang. Hvorfor skulle forældrene dog ønske at udsætte deres børn for nogle dårlige fjernsynsudsendelser, hvis de havde mulighed for at vise nogle, der var bedre? Jeg tror, man skal have tillid til forældrene, hvis de bare får den oplysning, som ministeren nu vil hjælpe dem med.

Venstre kan altså ikke støtte det foreliggende forslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er vist efterhånden gået op for de tilstedeværende, at det ikke er første gang, vi behandler et forslag til folketingsbeslutning omhandlende video fremsat af SF. Hvis man gør sig den ulejlighed at læse bemærkningerne til dette forslag, kan man se, at socialdemokratiet, de radikale og venstresocialisterne, forrige gang vi behandlede forslaget, udtalte, at man skulle opfordre SF til at undersøge mulighederne for at udforme forslaget som et forslag til lov om ændring af lov om film. Det har man ikke gjort.

Nu havde jeg stor lyst til at spørge, om mængden af beslutningsforslag, man producerer i øjeblikket fra SF, skyldes, at man ikke gider eller overhovedet ikke har nogen mening om, hvad det egentlig er, man vil, og derfor disponerer på den måde, at man siger: det må kulturministeren bestemme. Var det ikke rimeligt, hvis man vil tage dette område alvorligt, at partiet mødte frem med et for-

slag til ændring af lov om film, sådan at vi fik at vide præcist og klart, hvad det egentlig er, SF ønsker, for så kunne vi andre tage stilling til det? Jeg synes, man spilder tingets tid med at genfremsætte et sådant forslag, og derfor agter jeg naturligvis ikke at støtte det.

Tinning (VS):

I VS kan vi støtte de grundtanker, som er indeholdt i beslutningsforslaget, men skal man nå frem til et egentligt forslag, som kan bruges til ret meget, tror jeg også, der skal ske en konkretisering under udvalgsarbejdet. Jeg ved ikke, om hr. Bernhard Baunsgaard i den sammenhæng vil fortælle os andre, om det radikale venstre mener noget om dette område. Ellers må vi andre jo forsøge at få lavet noget.

Jeg er enig i, at der faktisk er en række problemer dér, hvor konkretiseringerne ligger, nemlig i afsnittet om det offentligt støttede alternativ. Det ene problem er, at en masse af de givne anvisninger stort set handler om at få produceret noget mere video. Det skal være dansk, og det skal være af en lidt bedre kvalitet, men meget af det handler dog stadig væk om en passiv form for forbrug, bare af en lidt højere kvalitet.

De egentlige perspektiver i forslaget mener jeg ligger i bemærkningen om videos muligheder som et lokalt medium og som medium for grupper med fælles interesser. Som allerede påpeget er der nogle ophavsretsproblemer, når man bare taler om, at relevante dele af Danmarks Radios programmer skal gøres tilgængelige for befolkningen, for sådan noget kan man ikke gøre uden at få løst disse ophavsretsproblemer.

Jeg mener også, man er nødt til at tage fat på en række andre ting, f.eks. det, der står om de kommunale videoværksteder. Det er jeg en smule betænkelig ved, fordi jeg har svært ved at forestille mig, hvordan disse kommunale videoværksteder for alvor kan komme til at fungere som steder, hvor man fungerer og producerer fuldstændig uafhængigt af en eller anden form for kommunalt tilsyn, og det skulle jo helst være helt uafhængigt.

Jeg mener egentlig også, at fremgangsmåden er lidt overraskende. Jeg må give hr. Bernhard Baunsgaard ret i, at det af bemærkningerne fremgår, at venstresocialister-

[Tinning]

ne har opfordret til at undersøge mulighederne for at udforme forslaget som et forslag til ændring af lov om film, men når man ser i referatet af den tidligere behandling, som hr. Bernhard Baunsgaard refererer til, vil man opdage, at venstresocialisterne faktisk ikke havde ordet under denne debat. Jeg vil ikke afvise, at hr. Wilhjelms har gået ude i gangene og sagt til en eller anden SF'er, at det ser flot ud, eller sådan noget, men der er i hvert fald ikke sagt noget heroppefra, men sådan kan det gå.

Jeg mener stadig væk, at vi under udvalgsarbejdet bør forsøge at konkretisere, hvor det er, vi vil hen med dette forslag. Det er ikke betryggende, for at sige det mildt, bare at bede kulturministeren om at komme med noget; det vidste vi på forhånd, og specielt efter kulturministerens indlæg ved vi det med sikkerhed. Det kommer der ikke noget godt ud af, heller ikke på dette område. I øvrigt kan vi kun håbe, at også hr. Bernhard Baunsgaard vil tage del i arbejdet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har to korte bemærkninger. Den første er, at SF altså også har sjusket på den måde, at de ikke engang kan læse indenad mere. Det gik jeg dog ud fra, at de kunne, således at det var rigtigt, når de oplyste, at venstresocialisterne var med i opfordringen. Jeg kan huske naturligvis, at jeg selv var med til at opfordre til det.

Den anden bemærkning er, at jeg i høj grad har en forestilling om, hvordan vi skal behandle video. Der står i bemærkningerne, men jeg må igen sige, at jeg ikke har kontrolleret det, for jeg går ud fra, at det er rigtigt – og det mener jeg også at kunne huske at det er – at film og video faktisk er ligestillet i filmloven. Det, jeg i sin tid ønskede, var, at man tog fat på området. Bl.a. sagde jeg dengang, at der skulle noget vejledning til, og nu får vi at vide, at man har taget fat på at gennemføre nogle forsøg på videoområdet. Det var sådan noget, jeg gerne ville have. Jeg vil bede SF præcisere, hvad det er, de vil have mere, sådan at jeg kan tage stilling til det. SF kan ikke forlange, at vi andre skal klargøre, hvad det er for uklare tanker, de har; det må I selv gøre. Så kan det være, I kan producere knap så mange folketingsbeslutninger, men

det ville blive nemmere for folketingsrådet at have med at gøre.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Ja, dér var den altså igen, den direkte tale af medlemmerne.

(Kort bemærkning).

Jimmy Stahr (S):

Nu har flere ordførere været inde på spørgsmålet om ophavsret. Lad mig lige advare mod, at man gør spørgsmålet om ophavsret til et stort og mystisk problem. De fleste af de mennesker, der producerer billeder og lyd, er i høj grad ræsonnable mennesker, som gerne vil sælge deres ophavsret. Derfor er det egentlig kun et spørgsmål om penge, ikke om mystik.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Nu nævnes der jo udtrykkeligt Danmarks Radios programmer, men som hr. Jimmy Stahr vel vil vide, er der ikke noget, der tyder på, at der er nogen løsning lige om hjørnet på det spørgsmål, og det var en væsentlig del af hele forslaget.

Poulsgaard (FP):

Hr. Per Stig Møllers første indlæg kan jeg næsten tilslutte mig, så det vil jeg ikke gentage. Jeg synes, det var et meget vigtigt indlæg.

Men jeg vil gerne lige sige et par ord til hr. Jimmy Stahr, der igen sagde, at folkebibliotekerne blev udsultet. Dér er det igen og igen: vi skærer ned, og vi skærer ned, skønt det er det eneste område, der ikke bliver skåret ned på. Men man kan jo sige en ting så tit, at folk til slut tror på det. Selvfølgelig skal bibliotekerne også til at låne video og film ud, og hvorfor ikke? Det kan man da lige så godt. Herre gud, om vi bruger 2 mia kr. eller vi bruger 3 mia kr., det betyder da ingenting. Vi har jo penge nok i dette land!

Men i dette beslutningsforslag er der da ting, vi kan tale om, f.eks. videovold. Det er der da ingen fornuftige mennesker der kan lide, den videovold. Men dér må og skal vi appellere til forældrene og måske også til skolerne. Jeg har oplevet film, vist ved et forældremøde, som simpelt hen fik forældrene til at gå, så dårlige blev de. Det er noget

[Poulsgaard]

skidt, sådan noget – det er vi enige om – men derfra og til at støtte dette forslag er der et langt stykke. Så vidt kan jeg altså ikke strække mig.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Det er et meget vigtigt emne, der her er taget op, og om ikke andet kan man da sige SF tak, fordi de berører emnet. Jeg kan tilslutte mig dele af det, som kulturministeren gav udtryk for i sit indlæg, bl.a. dette om oplysning, men det er ikke nok for kristeligt folkeparti. Vi synes, det er i orden, at man prøver at vejlede, men vi mener stadig væk, at det overhovedet ikke skulle være tilladt at have den virkelig grove videovold på markedet. Jeg ved godt, at forældrene kan vælge, men jeg ved også, at mange synes, film vil være mere spændende. Det gælder visse grupper, og det er jo ikke bare børn, vi taler om, det er også unge. For mit vedkommende tænker jeg mest på de svage unge, altså unge, der måske ikke kan skelne virkelighed fra drøm og derfor prøver på at leve op til noget uvirkeligt. Det er meget spændende problemer, som jeg også mener det ville være godt at forske i for at få afgjort, om der er nogen sammenhæng mellem den vold, man ser, og den vold, der begås.

Noget andet, jeg vil nævne, er spørgsmålet om radio og TV eller særlig TV i den forbindelse. Når der er så meget video, skyldes det måske, at vore børneprogrammer og ungdomsprogrammer ikke er helt så gode, som de kunne være. Jeg er blevet bekræftet i det, jeg sagde herom, da vi havde en debat herinde, idet unge mennesker har sagt til mig, at de skynder sig hen og lejer et par videofilm, som de ser hjemme, når der er noget dårligt i TV. Det er måske fra en helt anden synsvinkel, man skal se dette her, så vi kan nok få en spændende udvalgsdebat.

Gade (SF):

Jeg vil gerne takke hr. Per Stig Møller, fordi han har opdaget, at det ikke er det samme forslag, som blev fremsat sidste gang. Det er faktisk et kraftigt ændret forslag – han brugte betegnelsen barberet – og det er ikke rigtig gået op for en del af de andre ordførere og heller ikke for ministeren. Det sidste forslag var et forslag om en fondsoption, hvor der var sat kroner på.

Dette forslag er en helt anden type, og det fik vi ikke megen ros for, for nu at sige det mildt, specielt ikke af hr. Bernhard Baunsgaard. Det får man altså for sin venlighed. Når man indretter sine forslag efter det, hr. Bernhard Baunsgaard ønskede, sidste gang vi havde et forslag om video, får man nu at vide, at vi spilder tingets tid, at vi har forbedret det for dårligt, og hvad ved jeg.

Under første behandling af forslaget om oprettelse af en videofond sagde hr. Bernhard Baunsgaard (Folketingstidende 1982–83, sp. 7518):

»Men vi kunne da godt se på, om der skulle rettes i filmloven. Det kan jo være, at socialdemokraterne er nemmere at få i tale nu...«

Det er en af grundene til, at forslaget er formuleret i den meget brede form. Jeg ville da gerne have formuleret et mere præcist forslag. Det er såmænd fremsat i et – måske lidt krampagtigt, kan jeg forstå på nogle – forsøg på at få gjort noget ved denne sag og for at følge det op, som et flertal skrev i betænkningen over videofondsforslaget. Der sagde et flertal bestående af socialdemokratiets, socialistisk folkepartis og det radikale venstres medlemmer nemlig, at der ved førstebehandlingen af beslutningsforslaget viste sig at være et flertal i folketingset, som gik ind for at anvende øgede ressourcer til produktion og distribution af videofilm. Så har vi – efter fattig evne, forstås – lavet et beslutningsforslag, som opfordrer regeringen til at fremsætte forslag i den form, som den måtte have lyst til, enten ved en ændring af filmloven, hvis det var nødvendigt, eller på anden vis for at opfylde hovedformålet: at der kom et forsøg i gang på dette område med produktion og distribution.

Det er jo det, dette forslag handler om, skønt man næsten skulle tro, at det handlede om noget andet. Det handler om, at der skal laves et sådant forsøg, at der er de nødvendige ressourcer, og at vi får en alternativ distribution og produktion på videoområdet. På trods af den dårlige modtagelse her vil jeg håbe, vi kan få en vis diskussion om det i udvalget.

Vi ønsker ikke, at staten skal styre og være smagsdommer, som jeg forstod hr. Per Stig Møller havde opfattet forslaget, vi ønsker et alternativt distributions- og produktionssystem på dette område, svarende til det alter-

[Gade]

native distributionssystem vi fik, da bogen kom, for det har vi jo, hr. Per Stig Møller, idet vi kan købe bøgerne, og vi kan låne dem.

Fru Hanne Severinsen kan have ret i, at forældrene, hvis der er mulighed for det, gerne vil skaffe det bedste til deres børn; problemet er bare, at udbuddet er meget dårligt, og at vi ikke får et set med mine øjne bedre udbud, hvis vi ikke også sætter nogle ressourcer af til, at der bliver produceret et bedre alternativt materiale end det, der er. Jeg vil bare nævne inden for det område, der har med børn at gøre, midler stillet til rådighed for teatergrupper og andre, skal vi sige græsrodsaktiviteter, som i øvrigt formidler kunst og kultur til børn, om ikke disse produktioner også kan komme ud i en distribution, f.eks. kan lånes på biblioteket. Det, det handler om, er at få en sådan forsøgsordning for at finde ud af, hvordan vi skal håndtere dette område, for at få nogle erfaringer, for at kunne sige ja eller nej til at opbygge en alternativ distribution på lang sigt ligesom den, vi har på bogområdet, og den, vi har fået på pladeområdet. Jeg tror selv, det er langt vigtigere at få det alternative distributionssystem på videoområdet, end det f.eks. har været at få det på pladeområdet, hvor vi jo har fået det ind i bibliotekerne. Men som sagt håber jeg, at min og mit partis appel til det radikale venstre ikke har været helt forgæves, men det vil vi jo nok få mere at vide om under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg ved ikke, hvor megen tid man får til at beskæftige sig med noget, der ikke har større chance for at samle flertal, men det kan vi da se på i udvalget.

Må jeg her i øvrigt først sige tak, fordi man læste op, at det var korrekt, hvad jeg sagde, nemlig at jeg havde bedt om, at SF fremsatte forslaget som et forslag om ændring af lov om film, så vi kunne tage ordentlig stilling til det.

Må jeg dernæst gøre opmærksom på, at vi har gennemført en ændring af filmloven til, så vidt jeg husker, stort raseri for den daværende socialdemokratiske kulturminister, hvor socialdemokraterne nødig ville bruge flere penge. Men da der viste sig en meget

bred alliance omfattende, så vidt jeg husker, kristeligt folkeparti, centrum-demokraterne, de konservative, venstre, SF og VS, for, at vi skulle bruge en halv snes millioner kroner mere, sagde jeg ja. Det er glimrende, at vi tager video ind her, så der kan laves forsøg, men de forsøg er i gang. Derfor synes jeg, SF skulle gøre sig den ulejlighed at sætte sig ned og finde ud af, hvad det er, de er utilfredse med, og hvilke forsøg de ønsker, for så at spørge ministeren, om det ikke kan lade sig gøre. Hvis det ikke kan lade sig gøre, kan man fremsætte forslag om ændring i stedet for dette sjuskeri, hvor man ikke engang kan citere ordentligt fra forhandlingerne i folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Mette Madsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

7) Valg af 4 medlemmer til bestyrelsen for Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning.

(Jfr. tidenden sp. 2898).

Anden næstformand (Mette Madsen):

Til dette valg er anmeldt følgende valggrupper:

en gruppe på 85 medlemmer: det konservative folkeparti, venstre, centrum-demokraterne, fremskridtspartiet, kristeligt folkeparti og Steenholdt;

en gruppe på 57 medlemmer: socialdemokratiet.

Valgt blev:

Annelise Gotfredsen (KF)

Povl Brøndsted (V)

Camre (S)
Tastesen (S)

Udtræder: Bente Juncker (CD)
Nyt medl.: Birgith Mogensen (CD)

Meddelelser fra formanden:

Anden næstformand (Mette Madsen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Det udenrigspolitiske nævn (11/4 84):

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 12. april 1984, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen opslåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 17.32
